

Կրթաբուհի

6852

Մեղակույսի ափուհք.

891.99

Ա-92

1919

ԱՐՇԱՐՈՒՆԻ

ՎԵՐՋԱԼՈՑՍԻ ԱՓՈՒՆՔ

118

Հրատարակութիւն «ՅՈՅՍ»
1919

891.99
Ա-92

2003

2011

ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

Իրիկնաժամի արևաբոսոր հորիզոններինց երկինքն ակօսելով իր սև մըթութեամբ ազաւն եկաւ...

Եկաւ շատ հեռւից օտար օտար վայրերից, ուր ընկել են պայքարամերժ յաղթեալներ, ուր պառկել են իրար կողքի, իրար գրկած ու իրար հետ անբաժան արեան մէջ վիրաժայթ ու կոպտանան վերջալոյսի ափերին արեւածոր հայեացքով և բռունցքով թուլալէր...

Ազաւն եկաւ հեռաւոր, ամայա-վայր դաշտի մէջ չորեց՝ քնկածների գլխին, եկաւ՝ չորեց, չորեց՝ երգեց...

ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

Հիւրիկներն այնպէս լացին, լացին և քնեցին, քնեցին...

Չղջիկն ինչ էր պատմում ճահճի վրայ գիշերաստներ. ես չիմացայ, բայց ես տեսայ. թէ՛ ինչպէս արեւըն էր թօշնել...

Այդ ես տեսայ, տեսայ, թռայ...

Պար կայ, պար կայ, այսպեղ, այնտեղ, ամեն տեղ...

Ո՞վ է ասում՝ կեանքն է հոգում, մարդիկ մեռնում... Երբքն է եռում մեր երկրում, մեր երկրում... Բուն էլ կգայ շուտով հանգիստ, այդ դու գիտես...

Մենք միասին երգ կսկսենք ու կը երգենք մենք միասին...

ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

Եկէք, եկէք հարս ու աղջիկ բու և չղջիկ...

Անթեւն այս, ընկածն այն ինչ են լուել, ունայն, ունայն...

Դուք էլ եկէք, մենք միասին կեանքի ափին՝ վերջալոյսի արեւնի մէջ պարենք ուրախ, պարենք ուրախ...

Վարդերն այնպէս դեղնեցին, յասմիկն այսօր չի բացւելու, շուշանները թօշնեցին...

Լալէն, լալէն այնպէս սիրուն, այնքան կարմիր՝ ինչպէս արիւն, այ, սրանց պէս ժպտում է գոհ ու կարմրում արեւուտ երկնքից գողցած բոսորներից...

Սրանք ինչո՞ւ չեն շարժւում...

Միթէ՛, ինչո՞ւ վատ, որ լալէն այնքան կարմիր է գողացել... կարմիր լալէն, կարմիր լալէն...

ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

Եւ վիրախոց բացւածքների բոսորի մօտ, վերջալոյսի եղբորին ազաւր սև երգեց իւր սգոյորը...

ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

Փշրագէն, մահադիմակ, դիակնաման ամայաւայրի լուսեան փէշերի ծայրին ազաւն սգանանդէս էր ձայնում, ձայնում, երգում, երգում՝ կանչում...

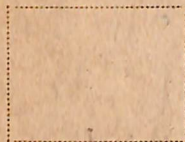
ԴՐ՝Ո, զՐ՝Ո, զՐ՝Ո...

6852

24

24

0

РЦС ЗУУУУ

2013

